

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/27/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010289
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010289.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému C. C. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 27. apríla 2016 odvolanie obžalovaného C. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 4. decembra 2015, sp. zn. 3T/93/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného C. C. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 4. decembra 2015, sp. zn. 3T/93/2015, bol obžalovaný C. C. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry B. C., nar. X.X.XXXX, a rozsudkom Okresného súdu Plzeň - Město č. 15Nc/106/2010-22 zo dňa 26.8.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 4.10.2010, bol zaviazaný platiť matke dcéry Z. A. výživné 2.500,- Kč mesačne, a to do 15. dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v I. vyhýbal od 1.6.2012 do 22.9.2015 tým, že z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol vyradený pre nespokojnosť, jeden zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer pre neospravedlnené absencie, ďalší zamestnávateľ s ním skončil zamestnanie na jeho žiadosť a výživné neplatil, ani keď bol zamestnaný a na výživnom zostal dlhovať Z. A. 100.000,- Kč.

Za tento trestný čin bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. I/, n/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 25 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť len vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej 15 dňovej lehote rozsudok napadol odvolaním obžalovaný C. C. len pre nesprávnosť tohto výroku. Písomne podané odvolanie bližšie neodôvodnil.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne navrhla odvolanie obžalovaného C. C. ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že výroky napadnutého rozsudku o uloženom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu považovala za vecne správne a v súlade so zákonom.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného C. C. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania obžalovaným, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 22. marca 2016, vykonal dňa 27. apríla 2016 verejné zasadnutie v zmysle § 293 ods. 5, 7 Tr.

por. v neprítomnosti obžalovaného C. C., pretože na taký postup boli splnené zákonné podmienky (obžalovanému bolo upovedomenie na verejné zasadnutie riadne a včas doručené dňa 2.4.2016, bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, avšak obžalovaný sa na verejné zasadnutie bez hodnoverného ospravedlnenia nedostavil napriek tomu, že mu v účasti na verejnom zasadnutí nebránila žiadna zdravotná ani iná zákonná prekážka). Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného C. C. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmavať, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému C. C., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému v rámci ustanovenej trestnej sadzby podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. (trest odňatia slobody na 1 rok až na 5 rokov) a po znížení jej hornej hranice o jednu tretinu s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. (trest odňatia slobody na 1 rok až na 3 roky a 8 mesiacov) vo výmere 25 mesiacov, je trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1,3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistený prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Podľa § 86 písm. a/ Tr.zák. trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr.zák. zaniká vtedy, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu. V posudzovanom prípade však tomu tak nie je, keďže obžalovaný nevyužil zákonnú možnosť účinnej ľútosti v zmysle citovaného ustanovenia napriek tomu, že mal nielen dostatok času i možností tak urobiť. Napriek tomu, že už pred súdom prvého stupňa deklaroval ochotu dlžné výživné uhradiť a že z toho dôvodu bolo hlavné pojednávanie odročené (dňa 22.9.2015 na 4.12.2015), tak neurobil a dlžné výživné (ani len jeho časť) nielen v lehote poskytnutej mu súdom prvého stupňa, ale ani v odvolacom konaní do rozhodnutia odvolacieho súdu o jeho odvolaní na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.4.2016 neuhradil tak, ako to vyplýva aj z vyjadrenia matky dieťaťa Z. A. zo dňa 23.3.2016. Z vyššie uvedených dôvodov je dostatočne zrejmé, že obžalovaný mal dostatok času a možností využiť ustanovenie § 86 písm. a/ Tr.zák. o účinnej ľútosti, avšak tak neurobil a svoju vyživovaciu povinnosť nesplnil ani dodatočne a pritom skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Obžalovaný C. C. je osobou, u ktorej predchádzajúce podmiennečné odsúdenie nevedlo k náprave, keď aj posudzovaný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Tr. zák. spáchal počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia. Vzhľadom na osobu páchateľa a s prihliadnutím na jeho doterajší život i okolnosti prípadu okresný súd vyvodil správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný a že na podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody vzhľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. neboli u obžalovaného splnené zákonné podmienky. Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného C. C. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného C. C. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.